

Burgemeester in nood

(Bürgermeister in Nöden)

Blijspel in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaald uit het Duits

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BURGEMEESTER IN NOOD - BÜRGERMEISTER IN NÖDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Alfred Ziegers - burgemeester plm. 60

Hilde - zijn vrouw plm. 60

Sylvia - hun dochter plm. 25

Guus Haver - gemeenteraadslid plm. 45

Katrien - zijn vrouw plm. 40

Ferry Bakker - gemeenteraadslid/vriend van Sylvia plm. 30

Simon Huisman - gemeenteraadslid/aannemer plm. 50

Linda Steenbijter - nicht van de generaal plm. 30

DECOR:

Eetkamer annex privékantoor van de burgemeester. Eettafel plus vier stoelen, klein bankje, dossierkast, bureau met telefoon. Verdere aankleding naar eigen smaak. Rechts achter een algemene, open opkomst. Rechts een deur naar de overige vertrekken. Links de deur van de logeerkamer. Midden achter een raam.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opgaat, staat Hilde bij de gedekte ontbijttafel.

HILDE: *(schuift een kopje iets naar links, een ander kopje iets naar recht. Schenkt koffie in de kopjes, wacht een paar seconden, gaat daarna naar de deur rechts)* Zeg, Alfred, hoelang duurt het nog? Kom je? Je koffie wordt koud!

ALFRED: *(achter het toneel)* Ja, ja! *(rechts op, hij ziet er niet uitgeslapen uit. Gaat knorrig aan tafel zitten. Slaat de klaar liggende krant open)*

HILDE: Is het gisteren weer laat geworden? *(Alfred mokt)* Waar ben je zo lang geweest?

ALFRED: *(onduidelijk)* Vergadering.

HILDE: Aha. *(zwijgt een moment, daarna schijnheilig)* Wou je vannacht iets van mij?

ALFRED: *(blijft achter zijn krant zitten)* Jawel... Maar jij lag te slapen.

HILDE: 's Nachts ben ik moe, dus slaap ik.

ALFRED: Ik moet overdag werken.

HILDE: Ik zit ook niet de hele dag op mijn luie kont. *(Alfred mokt weer, praat onduidelijk in zichzelf, drinkt zijn kopje leeg)* Zei je wat?

ALFRED: *(verstopt zich weer achter zijn krant)* Koffie.

HILDE: *(schenkt in)* Dit kun je ook geen huwelijk meer noemen.

ALFRED: Binnenkort hebben we vakantie.

HILDE: Wat heb ik daaraan? Jij bent toch alleen maar moe.

ALFRED: *(bromt)* Ach wat. *(stilte)*

HILDE: Waar was je al die tijd, vannacht?

ALFRED: Vergadering.

HILDE: Maar toch niet tot half vier 's nachts.

ALFRED: Aan sommige vergaderingen komt nooit een eind.

HILDE: *(drukt zijn krant naar beneden en probeert hem in de ogen te kijken)* Je hoeft mij niets wijs te maken. Die vergadering duurde niet tot half vier. Er is een andere vrouw in het spel.

ALFRED: Zeg, zoek je soms ruzie?

HILDE: Hoezo? Ik wil alleen maar weten waar jij was!

ALFRED: *(buldert)* Dat krijg je er van, wanneer je eenmaal lief wilt zijn! *(Sylvia rechts op)*

HILDE: Ach, hou op! Ik ken jou!

SYLVIA: *(vrolijk)* Goede morgen! Kan ik aan tafel gaan zitten of is er slecht weer op komst?

ALFRED: *(heeft snel weer zijn krant omhoog getrokken)* Helemaal niet.

HILDE: Hij is vannacht laat thuisgekomen.

SYLVIA: Ik weet het. Het was half vier.

ALFRED: (*verontwaardigd*) Word ik door jullie nu ook al in de gaten gehouden?

SYLVIA: (*lachend*) Welnee, pa. Ik heb de hele nacht niet kunnen slapen. Daarom heb ik jou gehoord.

ALFRED: Waarom kon jij niet slapen?

HILDE: Geen uitvluchten! Jij bent degene die om half vier thuis gekomen is. Een ding zeg ik je...

ALFRED: (*valt haar in de rede*) Een ding zeg ik jou! Dat ik een nieuw overhemd moet hebben en nieuwe onderbroeken. In die ouwe kan ik mij niet meer vertonen.

HILDE: Aha, nou heb ik je! Aan wie heb jij je onderbroek laten zien?

ALFRED: (*tegen Sylvia*) Moet je dat horen. Die staat weer te raaskallen.

FERRY: (*achter op, zeker en zelfbewust, opgewekt*) Morgen allemaal! Aha, de hele familie zit aan het ontbijt! Familie-idylle bij de burgemeester...

ALFRED: (*valt hem in de rede, grof*) Wat heb jij daar mee nodig?

FERRY: (*gaat ongegeneerd door*) Ik vind dat gewoon leuk. Zo kan je zien, dat bij onze burgemeester de wereld nog in orde is. En dan die geur van koffie...

ALFRED: Hoe kom je eigenlijk binnen?

FERRY: Door de deur, zoals ieder fatsoenlijk mens. Hij stond open. Daar verbaasde ik me over.

ALFRED: (*valt tegen hem uit*) Naast de deur zit een bel!

FERRY: (*laat zich niet van zijn stuk brengen*) Goed dat je dat zegt. De volgende keer zal ik er eens gebruik van maken.

HILDE: Wat kom je hier eigenlijk zo vroeg in de morgen doen, Ferry?

FERRY: Ik doe alleen maar mijn plicht als brave burger en trouw gemeenteraadslid.

ALFRED: (*boosaardig*) Trouw gemeenteraadslid, laat me niet lachen! Jij bent tot dusver overal op tegen geweest. Overal!

FERRY: Dat klopt niet, meneer de burgemeester. Ik heb voor de uitbreiding van de zuiveringsinstallatie gestemd en ik was ook voor de sanering van onze monumentale gebouwen.

ALFRED: (*tegen het publiek*) Die hadden we liever gesloopt... (*tegen Ferry*) Wat voert ons trouwe gemeenteraadslid hier naartoe?

FERRY: Ik kom mededelen, dat er in het gemeentehuis is ingebroken. Het raam is ingeslagen en stond open.

ALFRED: (*huichelt*) Wat? Dat is toch het toppunt! Zelfs het gemeentehuis is niet veilig voor dat tuig!

FERRY: U moet meteen naar het gemeentehuis en kijken of er niets mist. Ik ga intussen de politie waarschuwen.

ALFRED: Geen politie! Ik controleer eerst wel even of er iets gestolen is!

(gaat naar zijn bureau en haalt er een sleutel uit. tegen Ferry) Jij wacht hier, tot ik weer terug ben! *(achter af)*

FERRY: Met alle soorten van genoeg.

HILDE: *(gaat naar achteren)* Dat wil ik ook wel eens zien. *(af)*

SYLVIA: *(staat op en vliegt Ferry om de nek, kust hem)* Dit heb ik de afgelopen vijf uur gemist.

FERRY: Wat dacht je van mij? *(kust haar)*

SYLVIA: Ik heb de hele nacht wakker gelegen. *(kust hem)*

FERRY: Ik lig al nachten wakker. Overdag krijg ik geen hap door mijn keel, omdat ik steeds aan jou moet denken. 's Nacht kan ik dan weer niet slapen van de honger.

SYLVIA: Ach, arme schat. Kom, ga zitten en eet wat. Je hoeft nu niet aan mij te denken. Ik ben immers bij je.

FERRY: Dat laat ik mij niet twee keer zeggen. *(gaat zitten en begint te eten, neemt een slok koffie uit Sylvia's kopje)* Wat een lekkere koffie. Waarom krijg ik dat nooit zo voormekaar?

SYLVIA: Het duurt niet lang meer, dan krijg je elke morgen zulke koffie. Ik kan ook zo goed koffie zetten.

FERRY: *(dwepend)* Alleen dat is het al waard om het vrijgezellenleven af te zweren en in het huwelijksbootje te stappen.

SYLVIA: Hé, en ik dan?

FERRY: Jij bent het honderd keer waard. Duizend keer.

SYLVIA: Dat mag ik hopen. *(tuit haar lippen voor een zoen, sluit de ogen)*

FERRY: *(ziet het niet)* Maar we doen het wel op mijn manier. *(neemt een hap van een broodje)*

SYLVIA: *(doet haar ogen open)* Is het jouw manier, mij over het hoofd te zien...

FERRY: Welnee, ik bedoelde jouw ouders.

SYLVIA: *(pruilend)* En ik bedoelde een kus.

FERRY: *(wijst naar zijn mond)* Ik heb mijn mond vol... *(kauwt snel)* Ik ben bijna zover...

SYLVIA: *(draait weer bij)* Ja, 't is al goed... Ik heb er trouwens de hele nacht over nagedacht of het wel juist is wat wij doen.

FERRY: Schatje, daar hebben we het lang genoeg over gehad en we waren het met elkaar eens...

SYLVIA: Jij hebt het erover gehad. Ik heb alleen maar geluisterd.

FERRY: Dat is hetzelfde. Twee zielen, een gedachte, dat wilden we toch?

SYLVIA: *(ietwat sarcastisch)* Dus je vindt het nog wel goed dat ik af en toe ook nog eens denk.

FERRY: Mijn gedachten zijn jouw gedachten en jouw gedachten zijn mijn gedachten.

SYLVIA: Ik kan helaas jouw gedachten niet lezen, dus hou ik me maar aan mijn eigen gedachten. Ik denk nu...

FERRY: (*valt haar in de rede*) Heb jij het slipje in je vaders zak gestopt?

SYLVIA: (*aarzelend*) Ja, heb ik. Daar zit ik nu juist de hele tijd aan te denken.

FERRY: Dat is nu te laat. Je hebt het balletje aan het rollen gebracht.

SYLVIA: Maar...

FERRY: Geen gemaar. Onthoud goed wat jouw vader vannacht gepresteerd heeft. Heb ik niet gezegd dat jouw vader nooit zal toegeven dat hij het raam zelf heeft ingeslagen?

SYLVIA: Ja, dat heb je.

FERRY: En hoe schandelijk hebben jouw vader en zijn kameraad Guus zich wel niet gedragen in het buitenhuisje van de generaal...

SYLVIA: (*komt op voor haar vader*) Dat is allemaal de schuld van die... van die lellebel! Die heeft hem het hoofd op hol gebracht.

FERRY: Daar zijn altijd twee voor nodig. Een die de ander het hoofd op hol brengt; en een die zich door de ander het hoofd op hol laat brengen. (*voegt er dwepend aan toe*) Trouwens, ik moet toegeven dat ze mooi was. En een figuurtje...

SYLVIA: (*streng*) Ferry!

FERRY: (*lachend*) Voor mij is er geen enkel gevaar. Ik heb jou. Ik heb geen andere nodig.

SYLVIA: Dat mag ik hopen! Een ding kan ik je vertellen, als ik jou bij zoiets zou betrappen, dan...

FERRY: Kijk aan, je bent alweer in de stemming om mij de wet voor te schrijven. Wij waren het erover eens dat we jouw vader mores zouden leren. Bovendien kan ik hem op deze manier het beste ervan overtuigen dat ik voor hem de ideale schoonzoon ben.

SYLVIA: (*zuchtend*) Ik hoop maar dat het goed gaat. (*gaat midden achter naar het raam*) Kijk aan, daar heb je Guus ook al, die nietsnut.

FERRY: (*snel*) Voor de laatste keer: Wij zijn het eens over onze strategie. Ik beloof je dat ik allemaal heel diplomatisch zal aanpakken.

SYLVIA: Hopelijk diplomatischer dan in de gemeenteraad.

FERRY: Veel diplomatischer.

SYLVIA: Maar ik ga vandaag nog aan mijn moeder vertellen dat ze over zeven maanden oma wordt.

FERRY: (*zuchtend*) Moet dat nou...? (*Guus Haver komt op via de open opkomst. Hij zet een paar stappen naar binnen, ziet Ferry, maakt ter plekke rechtsomkeert, snel achter af*)

SYLVIA: (*verbaasd*) Mijn God, hij moet helemaal niets van jou hebben.

FERRY: Sinds ik hem tijdens een vergadering een keer heb tegengesproken en ook nog gelijk had, blijft hij uit mijn buurt. (*er wordt*

gebeld)

SYLVIA: Daar zal je hem weer hebben. Ga maar naar de logeerkamer.
Ik kom zo.

FERRY: Heerlijk! En dat al vroeg op de morgen... *(lachend links af)*

SYLVIA: Verdwij! *(lachend achter af)*

GUUS: *(achter het toneel)* Stuur die vent weg!

SYLVIA: *(ook achter het toneel)* Hij is al weg, komt u maar binnen. *(op met Guus)*

GUUS: *(hij heeft een rode neus, kijkt voorzichtig om zich heen)* Waar is hij naartoe gegaan?

SYLVIA: *(wijst naar rechts)* Ik hem de achterdeur uitgestuurd.

GUUS: *(ontspant zich)* Dat heb je goed gedaan.

SYLVIA: Wat heeft u eigenlijk tegen hem?

GUUS: Dat kan ik je helaas niet zeggen. Dat is niet geschikt voor de openbaarheid. Waar is je vader?

SYLVIA: Op het gemeentehuis. Daar is waarschijnlijk afgelopen nacht ingebroken.

GUUS: *(kijkt haar met open mond aan)* Wat zeg je nou? Wie heeft het gedaan?

SYLVIA: Daar zullen ze wel snel achter komen... Ga toch zitten, meneer Haver. Mijn vader zal straks wel terugkomen. *(links af)*

GUUS: *(gaat aan tafel zitten)* Welke idioot breekt er nu in bij 'n gemeentehuis? Daar valt helemaal niets te halen. *(schudt vol onbegrip zijn hoofd)* Die was vast en zeker bezopen...

SIMON: *(komt snel achter op)* Aha, jij bent hier al? En? Wat zei hij?

GUUS: Niks.

SIMON: Dat weet ik ook wel. Maar HOE zei hij dat.

GUUS: Helemaal NIET.

SIMON: Mijn God, zeg nou toch wat hij jou verteld heeft over dat ingeslagen raam.

GUUS: Dat hij het niet gedaan heeft.

SIMON: *(gaat met een zucht aan tafel zitten)* Wat zijn we weer lollig... Heb je weer gedronken gisteravond?

GUUS: Dat gaat je geen bal aan.

SIMON: Het is je aan te zien. Je neus is rood van de drank.

GUUS: Nou en?

SIMON: Wat ga je eraan doen?

GUUS: Niets. Doorzuipen tot 'ie paars is.

SIMON: *(ironisch)* Jij hebt altijd dorst zeker.

GUUS: Zover laat ik het helemaal niet komen.

SIMON: Dat heb ik gehoord. *(citeert)* Wie het onderste uit de bierpul wil, krijgt het lid op zijn neus.

GUUS: Ach, lik m'n... (*Alfred achter op, ongemerkt*)

SIMON: Dat heb ik iemand anders al beloofd.

GUUS: Idioot.

SIMON: Klootzak.

ALFRED: Hé, hé, hé! Het vaststellen van persoonlijke gegevens is nog altijd mijn taak.

GUUS: Hij is begonnen.

SIMON: Ik heb alleen maar gezegd dat je neus rood is van de drank.

GUUS: Dat komt niet door de drank.

SIMON: Waardoor dan?

GUUS: (*bedeesd*) Door mijn vrouw.

ALFRED: (*verbaasd*) Ach? Ik dacht, dat ze niet thuis was.

GUUS: Dat dacht ik ook.

SIMON: Aha, nou snap ik het. Jij bent te laat thuis gekomen en zij te vroeg.

GUUS: Zo ongeveer!

SIMON: (*lachend*) Vrouwen kun je het nooit naar de zin maken. Kom je te vroeg thuis, dan denken ze dat je zin hebt. Kom je te laat thuis, dan denken ze dat je vreemd gaat.

ALFRED: (*vult aan*) En kom je te laat thuis en je hebt nog zin, dan mag je niet, want dan is ze moe. (*alle drie lachen*)

SIMON: (*tegen Alfred*) En? Is er iets gestolen?

ALFRED: (*wimpelt af*) Ach, welnee. Iemand heeft in een overmoedige bui een steen door het raam gegooid. Laten we van een mug geen olifant maken. (*pakt een hoed van de kapstok en legt die met de opening naar boven op tafel*) En laten we ook de gemeentekas met rust laten. Ieder van ons doet een duit in het hoedje en de hele zaak is weer geregeld. (*gaat naar zijn bureau en legt de sleutel van het gemeentehuis weer in de la. Simon kijkt intussen in de hoed, ruikt eraan, vertrekt zijn gezicht, schuift hem door naar Guus. Guus kijkt radeloos in de hoed en schuift deze door naar Alfred, die op dat moment weer bij de tafel is. Alfred pakt de hoed en kijkt erin, sarcastisch*) Dank jullie wel. Hartelijk bedankt, dat ik in ieder geval mijn hoed terugkrijg.

SIMON: Moeten wij het raam betalen dat door een of andere junk ingeslagen is? Dat begrijp ik gewoon niet.

GUUS: (*zit Alfred vol onbegrip aan te staren*) Zo ken ik jou hele- maal niet...

ALFRED: (*schakelt snel om, met een valse lach*) Kan ik de heren iets te drinken aanbieden? Bier, wijn, jenever?

GUUS: Precies in die volgorde.

SIMON: Voor mij niet. Ik moet weer naar de bouwput.

ALFRED: Kom op. Een borrel mag je toch wel hebben?

SIMON: Eentje dan.

ALFRED: Meer krijg je ook niet.

GUUS: We hebben nog genoeg van gisteravond.

SIMON: Aha, zijn jullie samen op stap geweest?

ALFRED: Natuurlijk zijn wij samen op stap geweest. In functie, voor jou.

SIMON: Voor mij?

ALFRED: Ja, voor jou. Wij zijn in het buitenhuis van de generaal geweest, om die ellendige affaire af te handelen.

SIMON: (*verontwaardigd*) Waarom hebben jullie mij niet gewaar-schuwd? Dan was ik natuurlijk meegegaan!

ALFRED: Jij was niet huis!

GUUS: Bovendien ben jij veel te verlegen.

SIMON: (*tegen Guus*) Klets toch geen onzin! (*tegen Alfred*) En? Wat heb je tegen hem gezegd?

ALFRED: (*komt met een fles drank en drie glaasjes bij de tafel, schenkt in*) Ik wilde hem datgene zeggen, wat wij tijdens de volgende vergadering toch al besloten zouden hebben. Namelijk, dat hij zijn buitenhuis moet afbreken dat hij zonder gemeentelijke vergunning heeft uitgebouwd.

GUUS: (*voegt eraan toe*) Dat jij voor hem hebt uitgebouwd, ter- wijl je wist dat er geen vergunning voor was.

SIMON: Generaal Steenbijter is mijn kameraad. Ik mag voor mijn kameraad toch wel iets doen... (*tegen Alfred*) Jij zei dat jij wilde...

GUUS: (*met boosaardige lach*) Hij wilde wel en ik ook wel. Maar het is allemaal anders gelopen.

SIMON: (*zeer geïnteresseerd*) O ja? Wat is er gebeurd?

GUUS: (*met nog bredere grijns*) De generaal was er niet, maar wel die vrouw...

SIMON: Je bedoelt die mooie Linda?

GUUS: (*grinnikt*) Precies, die. En onze burgemeester viel als een blok voor haar.

ALFRED: Wat sta je nou voor onzin uit te kramen! (*tegen Simon*) Ze heeft ons eerst dronken gevoerd en meteen ingepalmd...

GUUS: (*als boven*) Je bedoelt jezelf.

ALFRED: Kom, kom. Jij was stomdronken. Op de terugweg zag je zelfs mist, terwijl het helemaal niet mistig was. (*tegen Simon*) Hij kroop op handen en voeten en zei dat er zoveel mist was dat zelfs de vogels een vliegverbod hadden gekregen.

GUUS: Maar ik heb mij niet laten inpalmen.

ALFRED: Geen wonder. Ze moest niets van je hebben. (*slaat zich op de borst*) Ze heeft zich meteen op de mooiste man geworpen.

GUUS: Ze heeft zich op de man geworpen van wie ze een handtekening moest hebben.

SIMON: Nu komt er een beetje schot in. Jij moest dus een handtekening zetten. Waar had zij die handtekening voor nodig? Voor die bouwvergunning?

GUUS: Juist, daarvoor heeft hij zijn handtekening gezet. Toen Linda plotseling haar slipje in de hand had en voor zijn gezicht heen en weer zwaaide was zijn weerstand gebroken. Hij is midden in de nacht naar het gemeentehuis gegaan, heeft de stempel met het gemeentewapen gehaald en het vod ondertekend.

SIMON: (*glunderend*) Maar dan is dus alles voor de bakker. Jij hebt dus datgene gedaan wat allang had moeten gebeuren. Daar drink ik op.

ALFRED: (*aarzelend*) Ach, ik weet niet...

SIMON: Proost! (*klinkt met de andere twee, ze drinken*)

ALFRED: (*zet zijn glas neer*) Ergens heb ik een slecht geweten.

GUUS: O ja? Heb jij dan een geweten?

ALFRED: (*valt uit tegen Guus*) Ach, hou toch op! Jij bent jaloers, omdat Linda de hele avond alleen maar oog voor mij had.

GUUS: Ik zou misschien jaloers zijn geweest, als zij datgene had gedaan, waar jij op zat te wachten. Maar toen zij de handtekening en de stempel had, heeft zij ons vriendelijk doch dringend verzocht op te krassen.

SIMON: (*grijnzend*) Zij weet gewoon hoe het hoort.

ALFRED: (*met zuur gezicht*) Ze weet, hoe je een man het hoofd op hol moet brengen. Ze heeft me zo wild gemaakt dat ik gewoon niet meer wist wat ik deed.

SIMON: (*lovend*) Jij hebt gedaan wat je moest doen. We kunnen het huis van de generaal maar zo niet afbreken. Geen enkele gemeente kan zeggen dat ze een echte generaal in hun gelederen hebben.

ALFRED: Daar hebben we wat aan. Als ik de gemeenteraad hierover moet inlichten hebben we de poppen aan het dansen.

GUUS: Vooral Ferry. Die was hier vanmorgen ook al.

ALFRED: Weet ik. Hij heeft me verteld dat het raam kapot was. En toen kwam ik onderweg ook nog dat mens van Dijkema tegen met haar grote waffel.

GUUS: Die heeft letterlijk en figuurlijk een grote mond. Als zij bij de tandarts haar grote scheur opentrekt, zegt hij altijd tegen haar: U moet uw mond niet zo ver opendoen, mevrouw Dijkema, anders val ik nog naar binnen.

SIMON: Ach wat! Er komt alleen maar gebakken lucht uit. Die gooit heus geen roet in het eten. Ik moet nu weer naar de bouw. We hebben het er nog wel over.

ALFRED: En het kapotte raam dan?

GUUS: Waarom hou je geen inzamelingsactie bij de bevolking? En vertel ze meteen maar dat wij helaas gedwongen zijn een benefietconcert te organiseren wanneer er niet genoeg geld binnenkomt.

SIMON: Geen probleem. Ik betaal het raam wel... (*tegen het publiek*) Dat zet ik wel bij de generaal op de rekening. (*tegen Alfred*) Zit er maar niet over in. Wat je gedaan hebt was juist. (*achter af*)

GUUS: We hoeven het aan niemand te vertellen. En aan de gemeenteraad vertel je gewoon dat je de zaak uit handen hebt gegeven.

ALFRED: Daarmee schuif ik het alleen maar voor me uit.

FERRY: (*links op, vrolijk*) Aha, meneer de burgemeester, daar bent u. En? Kon u bepalen of er iets gestolen was?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto